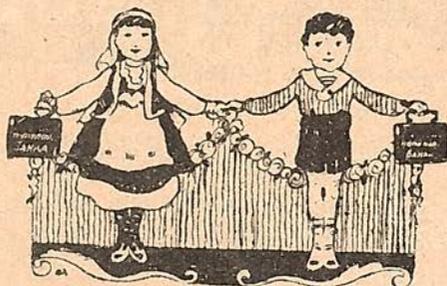

комъ! Нѣмаше ли какво да ядешъ, та царвулъ си за-
гризалъ? Ами ако не бѣха те зидѣли? Нали и другото
краче щѣше да си изгризешъ? Тогава какъ щѣше да хо-
дишъ само на две крачета?

Но Жоро само я погледне, прозине се, изскимти,
лизне съ розовото си езиче муцунката си, после помѣри
и нея да лизне по нослето. И пакъ нищичко не ѝ от-
говаря . . .

Добринъ Поповъ.

ДА ПЕСТИМЪ!

Също мравки и пчелици
Ний парица по парица
Сбираме за черни дни —
Отъ невръстни младини.

Ето съ грижитѣ на татя
Днесъ живѣеме благати,
Но до утре нашый край
Нѣкой може ли да знай?

Всичко въввъ живота става
При сѣдбата ни корава;
Ала и отъ капки — виръ.
Знаемъ, става най-подиръ.

Съ малки касички въ рѣцетѣ,
Отъ селата, градоветѣ,
Да пестимъ, та тежъкъ часъ
Нивга да не срещне насъ!

Ст. Чилингировъ.

Съ тая книжка изпращаеме „Слънчице“ брой 2

Редактори: **Елинъ Пелинъ** и **Александъръ Спасовъ**
Редакция и администрация ул. „Бачо Киро“ № 15